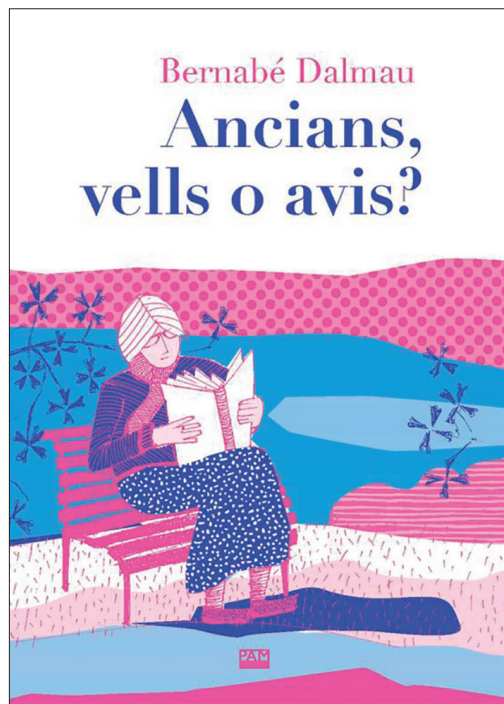

CRÍTICA LITERÀRIA

PERE FÀBREGUES I MORLÀ
Llibreter

L'acceptació de la vellesa

BERNABÉ DALMAU

Ancians, vells o avis?

Publicacions de l'Abadia de Montserrat,
2021, 81 pàg.

Podria dir que parlo, o escric, des de l'experiència dels meus 84 anys, però seria fer trampa perquè no tots gaudim o patim el mateix nivell de salut i les circumstàncies familiars o socials poden ser, i de fet són, diferents en cada cas.

L'autor ha meditat bé el tema i l'exposa amb molta claredat, amb un text breu i concís. Deu haver pensat que, a certes edats, cal anar per feina i no embullar el cap amb grans dissertacions filosòfiques, i ho ha aconseguit. Evidentment, hi trobareu referències a la fe, no endebades, com a monjo i coneixedor de l'ànima humana, ens condueix, també, pels camins de reforçament espiritual on, qui hi camini, hi trobarà un bon suport en l'ancianitat.

Tot just començar, a la primera pàgina, ja ens diu: «L'ancianitat ha de ser acceptada i, així, superada; no rebutjada, sinó estimada com a valor.» I dins el mateix valor d'acceptació també ens avisa: «No hi ha res pitjor que voler continuar "ajudant" si no t'ho demanen, perquè, en realitat, és no haver assumit el retir i acabes fent nosa. Quants successors s'han d'empassar la saliva perquè el predecessor no s'acaba de retirar.» I això ho hem vist en tots els estaments i massa sovint.

El llibre és de lectura fàcil i convé llegir-lo com a ajuda i amb l'esperit obert, perquè, de vegades, el dia a dia ens empeny i no ens adonem que ja tenim una edat, preciosa, sí, però cal tocar de peus a terra i seguir sent més una ajuda que una nosa. Dependrà de nosaltres.